

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVIII МІСЯЧНИК № 9

Вересень, (September) 1937

ЗМІСТ:

Маданія (Часть 6 прол. з м. числа В. Б.)	131
Еронія Єгови (Часть 1)	132
Пророчи Драма	133
Актори і Части	134
Драма	135
Нересторога	136
Еронія Єгови (Часть 2)	140
Вого Доброта	141
Сва Фараона	142
Другий Сон	143
Самий Збору	130
"Мор Марин"	130

ВН
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРЯТЬ ЄГОВА
Іса. 43: 12

©W.T.B.T.

ВАРТОВА БАШТА

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. RUTHEFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми" — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧТИ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Їогоє був початком Їого творива й активним слугою в творенні усіх річей; що той Їогоє тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в неську силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавцем Чинівником замірін Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно-переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив його понад усіх творива й понад усі імена і одягнув його у всяку силу й власть.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Сноу, члени Єгової організації і Їого свідки, котрих задля й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Їого замірін наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овець царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав утворювати Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що наказом Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть прихвнені й будуть жити вічно на землі.

СЛУГИ ЗБОРУ

Голошення вістки о царстві є найголовнішою річю тепер. Се є повинністю помазаних голосувати на тих, що мають стати збороничи слугами; але й "дроворуби й водноноси" (Ісуса Нав. 9:21-27) можуть бути слугами. (3 ки. Мойс. 16:12-15; 29:11) Накази нема в зборі братів відповідних, щоб служили в зборі або в комітеті служби, але в Йонадаби, котрі мають здібність й ревність, тій Йонадаби можуть зайняти ті місця в комітеті служби, дайте їм ту нагоду й най служать. Робота Господня не повинна затримуватись за дач того, що хтось в братів ослаб в ревності. Євангелія царства мусить тепер голоситись. — Мат. 24:14.

"ЦАР ЦАРІВ"

Другий період свідоцтва, від 2-го жовтня до 10-го, на шерені світа так як царство Царя царів буде покривати увесь світ, за котрим іменем сей період є іменований. Книжка Царство тепер є видана в багатьох мовках й тому се добре уживати її разом з маленькою книжечкою в свідочстві підчас цього періоду. Проби більш докладності свої праці ви є прошені уважно переглядати наступаючі числа "Поміжителя" де будуть поміщені обширні інформації. Нехай ваші приготування на сей тиждень праці

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Їого замірін, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для поможки свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для усіх своїх читачів і старається о иншу літературу яко помічю в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для инших знарядів публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безвиїмовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Їого любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до важкого й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Їого сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата на Варту Башту в Злучених Державах виносить \$ 1.00, в Канаді й в инших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудненій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудненій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тій краї. З инших країн можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Пробачте в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають Їого читати, вкладаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо допомогти таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмемну апликацію кожного року. Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба що о се попроситись. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми висилаємо картечку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

будуть нильними як до служби Царя царів. Де би ви не мешкали на світі, ваш рапорт буде очікуваний в сім бюрі.

(Прод. з стор. 144)

Египетською землею." (1 Мойс. 41:33) Тоді Йосиф зачав радити царя, як викінчити організацію для згромадження поживи й схоронення її для надходячих лихих днів. "Нехай се вчинить фараон і поставить доглядника по землі, і нехай одбирає пятину в Египетській землі у сім роках уроджайних. І нехай громадають усяку харч за сім добрих літ, що настають, і нехай осипають пшеницю під руку фараонові, і нехай приховують по городах. І буде харч прихована про запас землі на сім років голодних, що настануть у землі Египетській, щоб земля не погибла в голоднечу." — 1 Мойс. 41:34-36.

(Прод. слідку)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LVIII

Вересень, 1937

№ 9

МАЛАХІЯ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15. січня, 1937]

ЧАСТЬ 6

АПОСТОЛИ робили натиск на велику правду о приході Господа Ісуса. Вони любили Його явлення, і ті, що ходили з ними, також очікували приходу Господа і Його царства, і виглядали Його з великим очікуванням. Не так давно тому виконувалась робота на землі, представлена через пророка Ілію, котрого Бог уживав. Люди студіюючи Біблію і виглядаючи приходу Господнього, старалися пильно пізнати правду протягом того періоду часу, що Господь яко великий Посланник Єгови, приготував дорогу перед Господом. У тім періоді часу Він кермував умами і серцем ширих одиниць звертаючи їх увагу на Писання, і Він зачав відкривати їм правдиве значіння основних правд, які були заховані з причини фальшивих наук які навчали релігійні організації. Протягом періоду Ілії церкви, коли Господь приготував дорогу перед Єговою, поважне число людей були притягнені до Господа і зробили угоду чинити волю Божу. Вони зачали розуміти дещо про філософію жертви викупу, дійсний стан мертвих, спосіб вибрання церкви, кара лукавих, і що для многих інших мільонів людей є надія підчас царювання Христа. Щирі й чесні люди протягом того періоду були ужиті Господом проголосувати ці правди іншим людям і помагати іншим чесним людям пізнати правду. Така робота Господа Ісуса приготувала людей для Єгови і збирала їх разом і приготувала на пробу або суд. Ту роботу пророк Малахія описує, як "приготування дороги перед Єговою"; яко ж написано: "Ось, я посилаю ангела мого, а він приготує дорогу передо мною." Очевидно, ця робота приготування була, щоби зібрати з між голодних правди людей світа, що були прагнущі правди, котрі мали бути приведені до точок проби, щоби признані могли бути свідками для Єгови на землі і ужиті відносно оправдання Його імя. Правдою є, що хто тоді шукав Господа, розумів, що замір Єгови є спасти рід людський, що Він вибирав свою церкву, і що Він буде уживати сю церкву співділати з Ісусом Христом в "приверненню послужних із людства". Першорядна ціль в оправданні Єгового імя не була зрозуміта ясно, тому що на се не був прийшов Божий час. Спасення від смерти до життя в щастю розуміли загально мало бути

цілею приходу Христа і Його царства. Декотрі, що були приведені до пізнання правди, були порушені самолюбним бажанням спастися від смерти, і тішитися життям в небі і царювати з Ісусом Христом. Вони виглядали з великою надією на таке вивиснення в такім місці. Інші, що були порушені несамолюбним бажанням чинити волю Божу, любили Його і шукали чинити Його волю о скільки вони розуміли її. Наслідок Господа Ісуса у приготуванні дороги перед Єговою був, що многі із світа вийшли й були сплоджені з духа і становили громаду позатипічних Левітів. Із закінченням тієї роботи приготування дороги перед Господом, каже Єгова через свого пророка Малахія: "Господь, що його шукаєте, негайно за сим прийде в храм свій." (Анг. перек.)

"У сповнення сього пророцтва Господь прийшов негайно у свій храм. Всі посвячені й народжені з духа одиниці на землі були на рівнім ґрунті, і тепер мала прийти рішуча проба. Се можна запевнити словами Божого пророка в Малахія 3: 2, що прихід Господа Ісуса до храму був в тій цілі, щоби очистити позатипічних синів Левієна. В 1918 р., появився Суддя і Післанець Єгови у храмі Божім. Те пророцтво Малахії по приказу Єгови відкриває стан посвячених і з духа народжених у приході Господа до храму; відкриває присуди і наслідки його, і дає довідома хто становить вірних синів Божих, позатипічних Левітів, і хто є невірні. Отже сей суд відкрив і об'явив "лукавого слугу" класу і "вірного й розумного слугу" класу. Ті, що були порушені самолюбством і котрих надія не здійснилась через забрання до неба в 1914 р. задля їх самолюбного стану серця, були осуджені й відлучені до "лукавого слуги" класу. Несамолюбні одиниці, що люблять Бога і бажають чинити Його волю і полюбили явлення Ісуса Христа, із них зложився "вірний і розумний слуга" класу; і сій останній класі Господь припоручив пізніше все своє майно, т. є, всі справи царства на землі. Вірні одиниці є прийняті до храму і є просвітчені. Господь дає їм поучення й висилає їх голосити день гніву нашого Бога, і давати осторогу, і помагати і навчати тих, що шукають пізнати дорогу до Божої організації. Задача й повинність положена на них є прого-

досити всі присуди Божі, котрі Він відокрив своїм людям. Отже пророцтво Малахії ясно показує хто є тим "вірним і розумним слугою" клясою, і чому їм противляться інші, що вважають себе за слуг Господніх, і показує який буде остаточний результат для кожної кляси. Лише ті, що остануться вірними і правдивими Господеві, ходячи покійно з Господом, і радісно сповняють Його прикази, ті отримають остаточне вивиснення з Ісусом Христом. Се є задача таких проголошувати вість правди іншим людям доброї волі, і се вони радісно виконують в послушенстві до Божих приказів і Його організації, і вони радіють прославляти Єгови, їх Отця,

і їх "матір", Божу організацію, і пильно стараються доказати їх вірність і беруть участь в оправданні Єгового святого імені. Отже пророцтво Малахії належить до теперішньої правди, є покармом на часі для тих, що люблять Господа. Те пророцтво відкриває ясно всім людям доброї волі, Йонадабам, котрі будуть становити велику громаду, що релігія — се диявольська річ; що хто бажає служити Богу буде тримати себе далеко від релігії й буде пильно пізнавати й сповняти заповіді Єгови. Ісус Христос є їх Учителем і Провідником і ті, що є доброї волі, радіють прилучитися разом в призначенню спасення Єгові і Його великому Цареві, котрий сів на своїм престолі.

ПРОВІЗІЯ ЄГОВИ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го лютого, 1937]

"Плата бо за гріх смерть, дарування ж Боже — життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім." — Рим. 6: 23.

ЧАСТЬ 1

ЄГОВА від самого почину знав, що весь рід людський дійде до крайности, і що вони будуть шукати життя й того, що підтримує життя, і тому Він щедро постарався о те все для тих, що звернуться до Його Слова. Бог відкрив свій закон совершенному чоловікові, сотворенному у свій образ, що нарушення того закону принесе смерть. Сатана запровадив чоловіка у смерть і тоді зробив визов Богу, що жадний чоловік не отримає вічного життя після провізії зробленої Богом, бо жадний чоловік не буде сповняти закони коли поставити його на пробу. Такий визов витворив сумнів щодо слова й імені Єгови. Сконечности всі небесні сотворіння були б довідалися, що Сатана опрокинув найвищість Єгови, і тому всі були б питали: Которий з них більший? Часть з ангелів повірили Сатані й пішли за ним дорогою гордості й беззаконня. Інші осталися вірні й правдиві й непохитні до Бога Єгови. Хотів Бог заявити свій замір знищити Сатану і всі його лукаві володарі й виповів той присуд іще в почині, то однак Він відложив виконання свого присуду і полишив Сатану живим на час і дав йому свободу діяльности, заявивши, що у своїй часі Він обявить свою найвищу силу і велить проповідувати своє імя по всій вселенній і сим чином оправдає своє імя. Біблія містить Боже слово і замір і твердить, що всі Його заміри будуть доконані. "Я бо сказав — і доведу се до кінця." "Слово мое... до мене не вертається впорожні." (Іса. 46: 11; 55: 11) Лише кількох людей стояли сильно у вірі в Бога й були послушні Слову Його. Далеко більше число людей прилучилися до правління Сатани й пішли його дорогою беззаконня. Тепер людство прийшло до точки великого нещастя, переполоху й замішання. Божа провізія — се єди-

на надія для чоловіка, і про се чоловік повинен знати. Тепер свідчення про Його імя мусить даватися щоби всі люди доброї волі й щирого серця могли пізнати провізію Його і щоби всі пізнали, що Єгова — найвищий, всемогучий і предвічний Бог.

Через століття Бог велів голосити усім народам своє незмінне право, а іменно, що "Плата бо за гріх смерть, дарування ж Боже — життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім." (Рим. 6: 23) В порівнянню дуже мало людей зважають на се право. Більшість із них пішли за філософією людською, котра походить від Сатани. Всі люди бажають жити, але більшість з них є сліпі відносно дороги до життя з причини, що слуги Сатани туманять їх і кажуть, що смерті нема, але коли чоловік умирає, то душа члена "церкви" або "католика", котрого гріхи не були спокутувані, йде до "чистилища" із котрого можна душу виратувати за гроші і вкоротити їй терпіння, і тоді та душа отримає вічну оселю в блаженнім небі.

Бог Єгова — се жерело життя. Жадне сотворіння не може жити хіба за дозволенням Божим. Єгова післяв свого любого Сина на землю, у подібій несовершенного чоловіка, і дозволив Сатані виставити Ісуса Христа на всякого рода спокуси, і навіть оскаржуванню Його о страшний злочин за бунт і зраду, і задля фальшивого суду Він був засуджений, на підставі кривоприсяглих свідків, на ганебну смерть через повішення на дереві. Та протягом (сієї проби) Ісус позістав правдивим і непохитним до свого Бога і Отця, затримавши свою невинність до Нього. Єгова підніс Ісуса Христа із мертвих і обдарував Його найбільшим з усіх дарів: Про Господа Ісуса написано є: "Бо, як Отець має

житте в собі, так да і Синови житте мати в собі." (Йоана 5: 26) Провізія Єгови для роду людського є та, що Він обдарив Ісуса Христа вічним життям і безсмертністю і повною силою і властю дати життя тим, що є послужні Божим правам. Для цієї причини Ісус сказав: "Я хліб живий, що з неба зійшов: Коли хто їсть сей хліб, жити ме по вік; а ліб, що я дам, се тіло мое, що я дам за житте світу." (Йоана 6: 51) "Рече йому Ісус: Я дорога й правда, й житте: ніхто не приходить до Отця; як тільки мною." (Йоана 14: 6) Нема ніякого іншого способу щоб дістати життя.

Єгова дав надто много доказів, і записав їх у своїм Слові, що Він знав кінець від почину. Нині ті докази і вирозуміння сталися явними для тих, що люблять і служать Єгові, і на них положено відвічальність звіщати ті правди іншим через проголошення по цілій землі імя Єгови і повідомити людей о Його провізії для чоловіка.

ПРОРОЧІ ДРАМИ

Много століть тому Єгова ужив людей відіграти їх часті у драмі й сим чином пророко предсказував свій замір і спосіб виконання своїх присудів, і котрою то драмою руководив самий Бог. Тепер Він відкриває значіння сих драм своїм вірним і послужним слугам. Сі пророчі драми кидають світло з різних точок поглядів на заміри Єгови і Його спосіб виконання їх, і те світло світить в лице Ісуса Христа і відбивається на громаді храму і спричиняє їм велику радість. Між сими старинними пророчими драмами є записана драма о Йосифі й його братах, одкриття котрої то драми спричинило, що велике світло освітло умислі і серце кожного, що знає й служить Єгові; воно також освічує умисли тих, що приходять до пізнання Бога і Ісуса Христа.

Кожда дитина, що отримувала науку з Біблії, чула про Йосифа і його братів, та ніхто не розумів значіння його, бо жадний чоловік не може зрозуміти й оцінити таку пророчу драму аж покіл не прийде Божий назначений час висвітлити її. Самий Бог переводить події для сповнення сих пророчих драм; і тоді коли приглянутися всім акторам і часті яку вони відіграють, тоді те пророцтво так освічується Господом, що хто любить справедливість і мирність може зрозуміти його. Тут здається буде на місці дати короткий перегляд о пророчій драмі Йосифа і його братів і тоді розглянути писання в подробицях. Се чудовий образ і переймає серце кожного, хто любить і служить Богу Єгові. Він відкриває чудову провізію й доброту до сотворіння, і тому се найважніша річ дістати властиве вирозуміння і оцінення о Божій провізії.

Яків був правнуком Авраама, і з ласки Божої він наслідив первенство від своїх прадідів. Обставини серед яких народився Йосиф і його дозвіщення за молодих літ, помагають дістати краще видіння тієї пророчної драми; і тому тут ми застановимось дещо над його родителями. Земним отцем Йосифа був Яків, а отцем Якова

був Ісаак. Коли Ісаак був 131 р. віку і Яків прийшов до мужеських літ, тоді Ісаак віддав Якові благословенства первенця. Езав, ближняк-брат Якова переслідував Якова тому, що Ісаак поблагословив його, і через се Яків утік до Лебану, в краю Сирії, і там оженився з Леею, дочкою Лабана. Пізніше Лабан дав Якові свою дочку Рахелю за жену. Задля неплідности своїх жінок через якийсь час, Яків за їх дозволенням, мав дві наложниці. Він мав діти від усіх чотирьох жінок. Через час Рахеля була неплідна, і протягом того часу Лея породила шість синів. Та у своїм часі Бог почув молитву її і здійснив із неї зневагу. "І зглянувся Бог на Рахелю, і почув її Бог, і відчинив утробу їй. І завагонівши вродила сина, і каже: Одняв Бог докір мій. І дала імя йому: Йосиф, говорячи: Дай мені, Господе, й другого сина." — 1 Мойс. 30: 22-24.

Ісаак ще жив тоді коли його правнук Йосиф народився, і опісля ще жив двацять дев'ять років. Кілька років після народження Йосифа, Якові народився другий син від його любшої жінки Рахелі, і з народженням того сина Рахеля віддала своє життя. Вмираючи Рахеля назвала свого другого сина Бен-оні, що значить "син мойого смутку". Та Яків, будучи отцем свого сина, назвав його Бенямином, що значить "син моеї правої руки".

Яків мав дванадцять синів від своїх чотирьох жінок згаданих повисше. Його сини від Леї були: Рубен, первенець, Симеон, Левій, та Юда, та Іссахар, та Зебулон. (1 Мойс. 35: 23) Сини Якові від його наложниці Зельфи були Гад і Асер. (1 Мойс. 35: 26) Його сини від його наложниці Балли були Дан і Нефталій; а від його олюбленої жінки Рахелі були Йосиф та Бенямин. (1 Мойс. 35: 24, 25) Йосиф та Бенямин були вповні братами. Інші десять синів Якова були лише пів братами для Йосифа й Бенямина. Отже споріднення сих двох братів було ближше чим других десятих. Яків був 91 років віку коли Йосиф народився, а 108 років коли Бенямин народився; отже Йосиф і Бенямин були синами старого віку Якова. (1 Мойс. 37: 3) Коли Яків подорожував по своїм ріднім краю по Сирії много літ по тім, як він не був там присутний, Бог послав свого ангела повідомити Якова, що від того часу він мав називатися Ізраїлем: "І рече йому: Від тепер буде тобі імя не Яків, а Ізраїль, ти бо з Богом боровсь і над людьми брати меш гору." — 1 Мойс. 32: 28.

Коли Йосиф був сімнадцять років віку, він зачав пасти стадо свого отця. Його пів-брати пасли стада його отця в землі Сихем. Яків, тепер названий Ізраїлем, послав свого сина Йосифа до Сихем щоб довідатися про стан його братів і стада і принести звіт його отцеві Якові. Прибувши до призначеного місця, Йосиф довідався, що його браття пійшли у Дотан. Отже Йосиф пійшов шукати своїх братів у Дотан; і коли вони побачили Йосифа, вони зараз зробили заговор проти Йосифа, щоб їм позбутися

його. Його півбрати ненавиділи Йосифа, тому що їх отець любив його більше чим їх і показав сю любов через своє трактування Йосифа. Окрім сього Йосифові снилися два сні і він розказав ці сні своїм братам, і се ще гірше збільшило їх заздрість і ненависть до нього. Виконуючи свій заговор, вони схопили Йосифа й кинули його в криницю або яму. Яків постарався для Йосифа о одержу з многих красок. Вони взяли ту одержу і замурали її в крові козла, доказуючи сим, що Йосиф мав бути вбитий. Тоді вони продали Йосифа купцям до Єгипту і повернули до їх отця з замураною кровю одержою, представляючи йому, що Йосиф був убитий дикими звірями. Ізраїль був переконаний, що його син Йосиф був мертвий. Йосифа взято до Єгипту і продано його за невільника одному фараоновому чиновникові. (1 Мойс. 37: 1-28) Йосиф служив там як невільник якийсь час аж покіля Господь не ужив його в инший спосіб. Він був вивисшений до найвищого місця зараз другого по цареві і стався найважливішим чоловіком в Єгипті, спасши нарід від голоду і смерті.

¹¹ Як се історія відкриває, то імя "Йосиф" має двояке значіння. В часі його народження його мати, Рахеля сказала: "Однй Бог докір мій," і назвала його "Йосифом", що значить "однятелем", т. є, однятелем наруги. І тоді Рахеля сказала: "Дай мені, Господе, і другого сина"; означуючи "збільшення". Ось так вона предказала, що той котрого Йосиф представляв мав бути Оправдателем імя свого Отця, що він осує зневагу з Його імя, і побільшить число тих, що затримують їх невинність до Бога і прославлять Його імя.

АКТОРИ І ЧАСТИ

¹² Много століть тому назад, у краях Єгипетських і Канаан, Єгова уложив велику пророчу драму, через котру він предказав відкриття Його доброти до людства. В тій драмі кожда особа відігравала свою часть, не знаючи дійсного значіння її. Бог Єгова кермував тією драмою, і кожда часть її має глибоке значіння. Актори і ті части які вони відіграли і значіння їх, тепер можна розуміти, тому що прийшов Божий час відкрити значіння їх для тих, що служать і люблять Його. Одкриття цієї й инших пророчих драм веселить серце чоловіка Божого і помагає йому знанням факту, що "скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпіння з писання мали надію". — Рим. 15: 4.

¹³ В сім часі коли темрява покриває землю а поморок народи, коли існує такий великий переподох і нещастя між людьми, одкриття цієї пророчної драми для свідків Єгови і передання того знання для тих, що сумують, буде радістю для Сиона і принесе мир і радість для тих, що шукають справедливости й смирности, даючи їм запевнення, що Єгова постарався о відповідну провізію для кожного часу потреби для тих, що люблять і служать Йому. Тут подаємо вкоротці значіння кождої відіграної части ними.

¹⁴ Яків, пізнійше названий Ізраїль, в сій пророчій драмі представляє Бога Єгову. До нього Єгова сказав: "І благословляться в тобі всі коліна землі, і у насінню твому." Так і Єгова сказав до Якового праотця, Авраама. — 1 Мойс. 28: 14.

¹⁵ Рахеля, жена Якова котру він особисто любив і котра через многі роки була неплідна, в сій драмі представляла Сион, Божу "жену", себто, організацію Єгови, що дає життя Його олюбленим дітям. — Іса. 54: 1-7.

¹⁶ Йосиф, олюблений син і первенець Якова від його жени Рахелі, в сій пророчій драмі представляв Ісуса Христа, олюбленого Сина Божого. Йосиф протягом сім років голоднечи в Єгипті і навколишніх краях, — тіпично або в меншій мірі сповнення був "насінням" Якова у котрім всі роди землі котрі будуть слухати його, остануться живими і благословенними. (1 Мойс. 41: 55-57) Отже Йосиф головню представляв Ісуса Христа, "насіння Авраама" після обітниці. (Гал. 3: 8, 16) Церква Божа є та громада людей взята із світа для імени Єгови, і се головню відноситься до останка. Сі розуміється є показані на низшій степені від Більшого чим Йосифа в сповненню сього пророчтва. Сі сталися насінням обітниці, тому що вони є членами тіла Христового. — Гал. 3: 29.

¹⁷ Бенямин, разом із своїм повним братом Йосифом, в сій пророчій драмі відігравав або представляв царську родину Єгови, котрої Ісус Христос є першим сином. При народженню Йосифа, і потім, як Рахеля назвала його, вона сказала: "Господь дасть мені ще одного сина" (Анг. прек.) Сим вона промовила пророчі слова відносно народження Бенямина, котрий мав народитися пізнійше; отже в сій драмі Йосиф представляв не лише Ісуса Христа, але також останка від почину котрий перейшов гробу у приході Господа до храму, котрий зачався в 1918 р., з котрого вийшов "розумний і вірний слуга". Той початковий останок був також представлений через Мардохея і Ноему. Бенямин головню представляв або був прообразом тих членів останка, котрі були народжені по 1922 р., і котрі то члени останка були також представлені через Естер і Рут, і вони також сталися частью вибраного слуги або членами царського дому. Отже Йосиф і Бенямин разом представляли цілий царський дім Єгови. Рахеля, була особливо олюблена Яковом, і вона породила йому ті два сини; і тому вона представляла Сион, Божу всесвітню організацію, котра породила царську родину Єгови. Як Яків любив найбільше Рахелю, так Єгова любить найбільше свою організацію Сион, бо вона породила царську родину. Він любить сі царські потомки найбільше, бо вони становлять класу небесного царства.

¹⁸ Аж до народження Бенямина, Йосиф був єдиним сином свого отця від олюбленої жени Рахелі, і він всякого часу був олюбленим сином свого отця. Так і Ісус Христос є олюбленим си-

ном Єгови і "єдинородним" (Йоана 3:16), "перворідень усякого творива" (Кол. 1:15), "мій Син любий, що я вподобав Його". (Мат. 3:17) "І зроблю Його первородним, найвисшим над царями землі." (Пс. 89:27) Після заміру Єгови, то Йосиф був найвідповіднішим типом насіння Ізраїля, Ісаака і Авраама, у котрім будуть благословенні, що отримують благословенства. (1 Мойс. 28:13,14) Ісус Христос є тим відповідним насінням Авраама через котрого всі роди землі отримують благословенства. Те обіцяне благословенство зачалось в Пятидесятницю в 33 р., і буде продовжатися аж до кінця тисячоріч царювання Христа. Сей факт, що Йосиф і Бенямин були синами Якова в старім віці його представляв неплідність Божої організації через чотири тисячі роки, від Едену аж до хрещення Ісуса Христа в Йордані, коли то Він був народжений і признаний за олюбленого Сина Єгови, котрого Він оподобав собі. (Мат. 3:17) Коли Ісус Христос був народжений з духа в Йордані, тоді Сион, т. є, Божя організація, як Рахеля могла сказати: "Одяв Бог докір мій." Із Божої всесвітньої організації народився Ісус Христос, великий оправдатель свого Отця, котрий з часом здійме наруги які впали на ім'я Єгови і на Його організацію, котра також була замінена в Його ім'я. Ось так Йосиф представляв більшу особу Ісуса Христа, котрий осує наруги. Обидва сини, Йосиф і Бенямин, представляли цілого Христа, і смерть Рахелі при народженні її другого сина, Бенямина, здається ясно представляє, що організація Єгови скінчить своє діло із народженням членів царської родини коли вона породить членів царської родини, котрі то останні члени були представлені через Рут і Естер.

¹⁹ Йосифові Браття, т. є, ті десять півбратів, що з початку пророчої драми зазидували і ненавиділи Йосифа, здається представляють тих людей в релігійних організаціях, що зазидували і знущалися над правдивими послідовцями Ісуса Христа, бо вони спостерегли, що правдиві послідовці Ісуса Христа мали більшу ласку від Бога. Пізніше в тій пророчій драмі, коли ці пів-брати помирилися й шукали ласки від Йосифа, представляли не-членів тіла Христового, отже не народжених з духа, але котрі є доброї волі до Бога й Ісуса Христа; отже вони представляли класу Йонадаба "велику громаду" або "інші віщі", котрі Ісус Христос привів до стада свого Отця. (Йоана 10:16) Вони є земними дітьми Божої організації. Сион, Божя організація, маючи спроможу приводити земних дітей, був представлений через три жінки Якова, себто, Лею і дві маложінки, котрі були матерами десятиох інших братів Йосифа і Бенямина. Отже всі тут особисто згадані є головними акторами. Інші й менші акти в тій драмі, що вони відігравали і когось вони представляли, буде показано подрібно в розбиранні цих текстів. Найперше треба перечитати Біблійну історію тієї

дарми. Вона являється в першій книзі Мойсея від трицять сьомі до п'ядесятої голови.

ДРАМА

²⁰ Повисші твердження відносно акторів і частей які вони відігравали мусять виглядати дещо догматичними, і тому тут треба подрібно застановитися над сим текстом щоби ми могли більше оцінити Божу ласкаву провізію. Коли поставити текст Божого Слова побіч фізичних фактів які є добрі знані, і коли вони вповні згадуються, тоді можемо бути певні, що розуміємо сповнення сього пророцтва. Давно тому Єгова кермував тією драмою і записав історію її для користі останка, і ми можемо із довірем вповати, що Він дасть одкриття того ж перед Армагедоном, щоби надія сих вірних одиниць була сильна в сих небезпечних часах. Господень прихід до храму є захований і невідомий для люд.ей поза храмом, і Він просвітчує свої пророцтва і освітчує ум громади храму, і дає їм поучення. Отже Ісус каже до громади храму: "Що я кажу вам потемки, кажіть повидну; й що чуєте на уші, проповідуйте на домах." — Мат. 10:27.

²¹ Отже виходить, що если останок отримає від Господа правду, котра освітчує пророцтва, тоді останок, або свідки Єгови, є відповідальні проголошувати ці факти і писання, показуючи сповнення сього пророцтва для тих, що голодні й жадуть правди. Такі одиниці сумують і жадуть потіхи і до котрих останок є посланий і помазаний як слуги Божі, щоби нести їм потіху. Такі є люди доброї волі, і на останкові положено відповідальність звіщати о Божій провізії для всіх тих, що вільно шукають пізнати й чинити Його волю. Останок в послуженстві до Господніх приказів звіщає Йонадабам те, що вони "чують на уха".

²² Тепер треба застановитися над писаннями почавши від 1 Мойс. 37:1: "Осівся ж Яков на країні, де пробував отець його Ізаак, у Канаан землі." Яків, як і його прадід Авраам, "доживав до города (царства), що має основини, котрого будівничий і творець Бог." (Жид. 11:10) Йосиф перебував в краю Канаан із своїм отцем і був олюблений своєю отцю, і як його предки, виглядав царства Божого устрою. Позатип, Ісус Христос, сказав до Жидів, котрі противилися Йому: "і рече їм: Ви од нижнього, я од вишнього, ви од сьвіту сього, я не од сьвіту сього." "Царство мое не од сьвіта сього." (Йоана 8:23; 18:36) Про своїх учеників, котрі були як Бенямин до Йосифа, Ісус сказав: "Вони не з сьвіта, яко ж я не з сьвіта." (Йоана 17:14) Позаяк Йосиф і його брат Бенямин виглядали царства як і їх предки, отже всі представлені через Йосифа і Бенямина є "чужоземцями і прохожими" у сатанськім світі, і виглядають красшого дня й совершенного правительства. — 1 Петр. 2:11.

²³ Єгова, кермуючи драмою руководив кож-

дою частю в драмі після своєї волі. Ізраїль, котрий представляв Бога Єгови, показав свою любов до свого любого сина в сім, що він "справив йому одіж квіччасту, рукавчаву". (1 Мойс. 37:3) Сим чином його отець прилюдно відзначив Йосифа як свого олюбленого сина. Одежа о яку постарався отець відзначувала диття яко займаюче спеціальне становище або місце в серці отця. Був се звичай між Жидами показувати свою ласку до дітей через одіж яку вони носили. "На ній же була різноцвітна одіж, бо такі намітки носили царські дочки-дівичі." (2 Сам. 13:18) Йосифа одіж із многих красок відзначувала й указувала на нього як на типичне "насіння Авраама" і як на будучу голову всіх поколінь які вийдуть з Ізраїля. Те будуче вивиснення Йосифа було потверджене снами які Єгова дав йому і він опісля розказав їх своїм братам. Перший сін Йосифа був такий: Коли він і його браття вязали снопи збіжа на полі, Йосифів сніп стояв просто, а снопи його братів стояли навкола його і поклонялися Йосифовому снопові. (1 Мойс. 37:6,7) Тоді Йосиф мав ще інший сон, котрий він розказав своїм братам: "Побачив же сон другий, та й повідав його браття своєму, і каже: Ось бачив ще сон, і здавалось, ніби сонце й місяць й одинацять зір уклонились мені." (1 Мойс. 37:9) Сей сон розявив його братів, бо вони зрозуміли, що той сон указував, що Йосиф мав бути вивиснений навіть понад свого отця і матір, і що всі поклоняться йому. (1 Мойс. 37:6-10) Заздрість і ненависть сих десятиох пів-братів взростала проти Йосифа. В сій часті драми Єгова предказував вивиснення Йосифа понад його братів, а головню сим предказував, що Єгова вивиснив свого любого Сина, Ісуса Христа, понад усіх і дасть йому ім'я понад усі імена й перед Ним поклоняться всяке коліно. (Фил. 2:9-11) Коли Ісус був на землі Єгова отверто показав свою ласку своєму олюбленому Синові і сим Він ясно засвідчував, що Ісус є дійсне обіцяне Насіння Єгови і Володар світа. Коли Ісус був на землі, Він давав свідство про царство Боже, і розпочинаючи свою місію, Він сказав: "Царство небесне наближалося". Ісус заявив, що Він усякого часу промовляв після заповідей свого Отця, і так виконував заміри свого Отця. Єгова помагав в проголошенню правди через свого любого Сина, давши йому силу творити чуда, сим показуючи свою надприродну силу. Навіть жидівське духовенство, котрі признавали себе за "насіння Авраама", отже за братів Ісуса Христа, пізнали Ісуса як наслідника, хотів ненавидіти його. Вони бачили, що Божа особливість ласка спочивала на йому, а се побільшало їх ненависть. Сі релігійністи були як Йосифові пів-брати, що ненавиділи Йосифа. (Мат. 21:38; Йоана 8:39-43) Сі жидівські релігійністи ненавиділи Ісуса без причини (Йоана 15:25), так як браття Йосифові ненавиділи його без причини. Так і "вірний слуга" клясе є зненавиджені релігійністами, тому що вірні слуги є вірні й

правдиві до імя Бога Єгови і Ісуса Христа. (Мат. 10:25) Ті, що ненавидять Господній останок на землі — се ті що признають себе за послідувателів Господа Ісуса.

²⁴ Йосиф був вірним пастушком і добре доглядав стадо свого отця. (1 Мойс. 37:2) В сім він представляв доброго пастира, Ісуса Христа. (Йоана 10:11) "Пів-брати Йосифа, сина Якова, були лихими пастухами, і Йосиф сповіщав свого отця о їх злих ділах. Правдивість Йосифа ще більше стягнула ненависть інших проти нього. Так і коли Ісус сказав правду, Він був ще гірше зненавиджений релігійністами в його часі й опісля. Яків вислав свого любого сина Йосифа із свого дому в Геброн на віддасть сімдесять і п'ять миль до Сихему, щоб він довідався про поведження своїх пів-братів і про стан їх стада яке вони пасли. — 1 Мойс. 37:12-14.

²⁵ У сповнення сього пророцтва Єгова після Ісуса Христа, Доброго Пастира, на землю розглянути жидівське духовенство, котрих задача була кормити завітуючих людей Божих на землі, навчаючи їх із Слова Божого. Ті жидівські релігійністи сталися фальшивими пастухами і доглядали своїх власних інтересів а занедбували їх задачу до Єгови і його завітуючих людей. Коли Ісус прийшов на землю, Він як і Йосиф, був молодим чоловіком, а духовенство жидівське було "старшиною в Ізраїлі". Ісус знайшов їх лукавими і недбалими до стада його Отця, і Він повідомив о сій справі Єгову, свого Отця. За його вірність у виконанню того ж, Ісус стягнув на себе злобну ненависть жидівського духовенства, котрі розбуджували і інших до ненависти і переслідування Ісуса. — Йоана 5:16-18; 8:13-44.

²⁶ Ті два сні, що приснились були Йосифові, були дані йому Богом і предказували вивиснення Йосифа понад його братів і інших з його родини після тілесного споріднення. Йосиф не показав самослави з причини сих обітниць, ані він не поведився гордо або зухвало, але говорив покійно до своїх братів про се; і "позазидали ж йому браття його [окрім Беняміна], панотць же його завважив слово се." — 1 Мойс. 37:5-11.

²⁷ Той сон не лише предказав вивиснення Йосифа, але предказав отворення Ісусові Христові небесних річей, т. є, невидимих річей Божого святого Слова, котре говорить про вивиснення Ісуса Христа, Єгового Царя і Оправдателя, понад усі сотворіння у вселенній. (Мат. 3:16) Вивиснення Ісуса Христа було дальше предказане через видіння переображення на горі. (Маттея 17:1-5) Ісус сказав своїм ученикам про свою будучу силу й славу. (Мат. 16:27, 28) Коли Ісус стояв перед своїми обвинувачами, Він сказав: "Від нині побачите Сина чоловічого, по правці сили, й градушого на хмарах небесних." (Мат. 26:24) Жидівське духовенство зненавиділо Ісуса й шукало погубити його, бо Він казав, що Єгова був його Отцем, і що його Отець любив його. (Йоана 8:17-47) Будучи вірно

послушний приказам Єгови, Ісус "свідкував правді" про себе і про царство Боже, передсказане в пророцтвах Божого Слова. Навіть політичний володар Пилат знав, що первосвященник видав Його з "зависти". (Марка 15:10; Мат. 27:18) Все це було сповнення пророчої драми, показуючи відношення Йосифових пів-братів до Йосифа. Сі пів-братів Йосифових випроводили стадо їх отця із Сихем яких пів-братів миль на північну-західну сторону до місця так званого Дотан, що значить "два колодязі". Йосиф був посланий своїм отцем знайти їх, і так він пішов шукаючи за стадом свого отця котре було під опікою лукавих пастухів. (1 Мойс. 37:14-17) Так і Ісус, "Добрий Пастир", вірно виконував прикази свого Отця, добровільно страчував небезпеку, і віддав своє життя за вівці. Він пішов шукати стада свого Отця яке було в опіці жидівського духовенства, котрі називали себе "наслідням Авраама".

²⁵ Ті невірні пастухи або пів-брати Йосифа "змовились на його, щоб убити його", окрім можливо Рубена і Юди. Але навіть і ті два були в заговорі, але вони не годилися убити хлопця, однак стояли і дозволяли іншим взяти мильний напрям проти Йосифа і тому вони всі були співучасниками заговору і поповнили зло. Вони роздягнули Йосифа, відобрали від нього багато-красну одіж, і вкинули його в криницю або яму, заміривши убити його пізніше. Зробивши це, вони зробили спільну учту, похваляючи себе за доконану річ, щоби позбутися Йосифа. Юда піддав думку щоби замість убити Йосифа, продати його "за двацять срібняків" в руки Мідіянів і Ізмаїлів, купців в дорозі до Єгипту. Вони заключили, що тепер вони позбудуться їх брата, котрий мучив їх правдою, і рівночасно скористали дещо набувши нечисту наживу від купців. Щоби вони могли далі виконати їх заговор і ошукати їх отця Ізраїля, вони убили козла, замість Йосифа, і взяли кров з того козла і замурили прекрасну одежу, і тоді занесли її в таким стані до Якова, представивши йому, що його олюблений син, Йосиф, був убитий дикими звірями. — 1 Мойс. 37:18-35.

²⁶ Йосиф, будучи менше двадцять років віку, був проданий за двацять срібняків після права. (3 Мойс. 27:5) Через двацять і два роки потім продажі, Йосиф, для Якова був неначе мертвий. Його отець не знав, що він був проданий до Єгипту і був ще живий.

²⁷ Ся часть пророчої драми сповнилася на Ісусі. Його Жиди брати, після тіла, змовилися убити Ісуса і часто старалися виконати ту змову, і нарешті виконали сю змову спричинивши смерть Господу Ісусу. (Іоана 5:16-18; 11:53; Мат. 27:1) Як Рубен був до Йосифа, так декотрі Жиди не бажали погубити Ісуса, а між ними був чоловік "на ім'я Йосиф, що був радник", котрий не дозволяв убити Ісуса. (Луки 23:5-51) Як се було піддано думку, щоби Йосифа продати до Єгипту, так Юда продав Ісуса за гроші духовенству за тридцять срібняків. Ісус тоді був

тридцять і три роки віку, отже в дорослім віку, і ціна за нього була тридцять срібняків, котру то ціну заплатали купці за Його життя-кров, і тоді віддали Ісуса на смерть Сатаниному світу, "що зовється духово... Єгипет, де і Господь наш розп'ятий." (Одр. 11:8; Мат. 26:14-16; 27:3-5) Стягнувши з Ісуса Його тотожність яко Божого олюбленого Сина, що вони зробили через їх злобну брехню, тоді жидівське духовенство спричинило Йому смерть яко лиходієві. Як Йосифові пів-брати убили козла і ужили його кров для ошукства, так і жидівське духовенство стягнуло смерть на Господа Ісуса Христа. Браття Йосифові старалися зручно ошукати їх отця, і на час вдалося їм. Так і жидівське духовенство старалося ошукати. Хотий Ісус був піднесений з мертвих силою Єгови і ся правда була знана добре між людьми, то жидівське духовенство живо заперечувало, що Ісус знов ожив, і олянували, щоби спонукати всіх вірувати, що Він є далі мертвий. (Мат. 27:62-66; Луки 23:50-53; Иоана 19:31-42) Йосиф цілковито зник з своєї рідної землі і його батько вважав його мертвого; і так закінчилась перша дія великої пророчої драми.

ДРУГА ЧАСТЬ

²⁸ Тепер сцена була перенесена з краю Канаан до Єгипту, де Йосиф потрапив в неволю або рабство. Йосифова історія в Єгипті вимагає перенести пристусовання пророчої драми від Ісуса до Ісуса Христа і членів Його тіла, церкви, котрої Ісус Христос є Головою і Господом. Те пророчтво головню відноситься до "віг Його", інакше названі "останком", котрі є правдивими послідовцями Його. Довго потім, як Йосиф був проданий до Єгипту, один із вірних свідків Божих написав своє свідство про се: "А патріярхи через зависть продали Йосифа в Єгипет; і був з ним Бог, і визволив його з усього горя його, і дав йому ласку та премудрість перед фараоном, царем Єгипетським; і настановив його той правителем і над усією господою своєю." (Діян. 7:9,10) Се є далішим доказом, що та драма була кермувана Богом Єговою і була записана давно тому для користі останка тепер на землі, щоби їх заохотити і побільшити їх надію. Яко попертя сього пророк Єгови писав: "Післав перед ними чоловіка, проданого як невольника, Йосифа. Кайданами сковали його ноги; життя його було в жезлних путах, аж поки сповнилось слово його; слово Господнє явило чистоту його. Післав царь, і виступив його владика народів, і вислובонив його; поставив його господарем над своїм домом, і правителем над усім маєтком своїм. Щоб князів його здержував, як знає; і старших його розуму навчав." (Пс. 105:17-22) Ось так було передсказано, що останок членів Ісуса Христа будуть зв'язані кайданами, що вони будуть поневолені й будуть терпіти аж прийде Богом назначений час піднести їх з їх Господом і Головою. Любов і доброта Єгови показана в тім, що Він велів сі малі

подробниці записати давно тому і тепер Він відкриває їх для добра своїх людей на землі.

²² Прибувши до Єгипту, Йосиф стався невольником в домі Потифара, гетьмана вартовиків фараонових, т. є, чоловіка, що був головним езекутором царським: "І був Господь з Йосифом, так що у всьому йому таланило, і жив у домі в свого пана, Єгиптянина." (1 Мойс. 39: 2) Йосиф був невольником і чоловіком маловажним в Єгипті в той час, однак він мав Божу ласку всякого часу. Так і вірні послідувачі Христа Ісуса на землі, а головню останок, є маложні між людьми і терплять много зневаг за їх вірність. Вони також мають запевнення, що Бог, з ними, і улекшує їх тягар. Потифар побачив, що Йосиф був добрим чоловіком і відвічальним, і тому він зробив Йосифа довірочним невольником для своєї служби. Так і світські люди побачили, що ті посвячені Єгови є більше вірні чим інші люди, і котрим можна більше повірити певні задачі. Ті вірні послідувачі Ісуса Христа зрозуміли, що все що вони роблять, роблять як для Господа.

²³ Пристусовуючи тепер сі добре знані факти і пророцтво до вірних послідувачів Ісуса Христа на землі, завважте тепер як вони добре згаджаються. Те пророцтво здається можна пристусовати до періоду часу коли Ісус Христос приготував дорогу перед Єговою, і ним Він прийшов до храму. Десь від 1878 року вірні слуги Єгови були заняті службою приготування до царства. Вони бачили, що царство наближилось, і тому вони йшли й проголошували другий прихід Христа і царство Боже під Христом Ісусом, хотів вони сієї справи не розуміли ясно. Як Йосиф був невольником в домі Потифара, так і вірні послідувачі Ісуса Христа на землі були підневолені людям, бо вони не бачили хто становить "висші власті" (Рим. 13: 1) Вони вірували, що політичні володарі землі становлять призначену Богом власть, і через се становлять висші сили. Вони вірно виконували всяку задачу припоручену їм, і світові люди бачили, що сі правдиві Християни були більше довірочні чим інші люди. Як Йосиф був зроблений довірочним слугою з причини його вірності й правдивості, так протягом періоду коли Господь Ісус Христос приготував дорогу перед Єговою, розвинулась класа чоловіків і жінок, правдиві послідувачі Ісуса Христа, котрі чесно й вірно виконували припоручену їм задачу, на котрих можна було сполгатися. Ся класа була на землі коли Ісус Христос кінчив роботу приготування дороги перед Єговою і коли Він явився судити храм. До сієї то класи відносяться слова Ісуса Христа: "Який єсть вірний слуга [класа], котрого, прийшов пан його, застане, що робить так." (Мат. 24: 45, 46) В той час "висші власті" не були головним питанням для застановлення. Та час мусів прийти коли невинність Божих людей мусіла бути випробувана й коли вони мусіли пізнати хто становить

ті "висші власті" і цілком посвятитися правдивим висшим властям.

²⁴ Безсумніву Йосиф мав бути добре розвиненим і гарним молодцем як і цілком довірочним. Він був сильний, молодий і повний життя. Він знайшов ласку в очах свого пана Потифара і для сієї причини йому дано свободу в його домі. Тепер його невинність була виставлена на пробу. Чи полишиться він правдивим і непохитним до Бога, або чи він піддається (спокусі)? Потифарова жінка була ужита, щоб спробувати Йосифа, так як Сатанська "жінка" або організація є ужита випробувати синів Божих тепер на землі, даючи сим нагоду доказати їх невинність. Потифарова жена старалась намовити молодого чоловіка Йосифа, щоб він мав сполучність з нею. Коли ж Потифаровій жені не вдалось намовити молодого чоловіка Йосифа і він утік від неї так що його одежа була стягнута нею з його плечий, тоді вона зовсім несправедливо оскаржила його, що він хотів насилувати її. Се була важна справа; і окружаючий доказ був проти Йосифа, хотів цілком несправедливий, і тому Потифар велів винести Йосифа у темницю, "де в'язники цареві сиділи в неволі." (1 Мойс. 3: 6-20) В сіій пробі Йосиф цілком затримав свою невинність.

²⁵ Чужолодство — се прообраз неправого духового споріднення дитини Божої з "жінкою" Сатани або його організацією. (Якова 4: 4) Вірні слуги Єгови під Ісусом Христом постійно опрокидали нечисті й огидні поступки сатанської "жінки" або організації. Хотів їх часто намовляють, то однак вони змогли триматися "непоганиними від світа через се, що вони відмовилися мати що-небудь до діла з організацією, що володіє світом. Вони відмовилися бути спонукані женою Сатани (до спільності). Вони уперто відмовилися прилучитися до релігійних організацій і мати що-небудь спільного з релігійними організаціями і сим чином поповнити духове перелобство. Вони оминали всякі зіпсуття політичних справ сього світа і постійно служили Богу і Ісусу Христу.

²⁶ Потифарова жінка постановила пімститися на Йосифові й тому неправно оскаржила його за напад. Так і духовенство, не наче та зловна облудниця, із пімсти підло оскаржила Божих вірних дітей за насилування їх свободи і за напад на організацію світа. Вони охочо оскаржують свідків Єгови за комунізм, а головню се вони робили підчас світової Війни, і се вони чинять і нині. Хотів вірний слуга класа тримається точно правди, після приказів Єгови, і бориться за правду й оправдання Єгового ймя, то духовенство, як і Потифарова жінка, видумує всякого ; ода брехні і зловно оскаржує Божих людей о злочини і увязнює їх і перешкаджає їм. Духовенство і їх союзники, ті "великі вавилонські" відмовилися вийти на отверте поле до боротьби, а головню се правда в теперішнім часі. Не можучи стрінути правди яку проголошують Божі люди, духовенство видумує брехні й воює

з темного кутка. Потифарова жінка знала, що вона не мала ніякої правдивої причини проти Йосифа і що вона мусить воювати проти нього з огляду її становища до чоловіка, і тому з заздрості й злоби вона напала на Йосифа із заду. Так і духовенство знає, що воно не має жадної підстави до оборони і тому нападає на свідків Єгови з темряви, всегда ховається за чийсь плечі і вповає на своє ім'я і становище між толітками і торговцями сатанської організації. Відносно духовенства і їх союзників у теперішнім часі й їх способу боротьби, Єгова каже: "Невіміраки Вавилонські [Сатанська організація] позрікались воюватись, сидять без діла по "вердинах своїх, вичерпалась сила в них, побабіли; осади їх попалені, засови їх поламані." (Ер. м. 51:30) Яко наслідок сього свідків Єгови кидають у в'язницю, оскаржують їх о бунт, о зраду, о противенство правительству, о ворожнечу до держави і організації сього світа. (Мат. 24:9; Марка 13:9) Такі то неправдиві закиди були зроблені проти Божих вірних людей підчас світової війни, і многі з них були ув'язнені за їх вірність до Бога і за їх невинність до Нього. В той самий час "дукавий слуга" кляса, ставши частю сатанської "жени", зрадив вірних слуг в руки духовенства, так як Юда зрадив Ісуса в руки жидівських релігійоністів. — Мат. 24:9-12.

Злочин за який Йосиф був обвинувачений через ту жінку, вважався за великий переступ. Сей переступ можна легко доказати окружачим свідомством, проти котрого Йосиф не мав ніякої оборони хіба власне чесне слово. Фараонів пекар був стятий за далеко меншу провину чим ту, за яку Йосиф був обвинувачений. Безсумніву і Йосиф був би стятий, але Бог був з ним і охоронив його своєю рукою і не допустив до його погуби. Єгова покермував справою так, що Йосиф знайшовся між висхою клясою в'язнів, т. е. в царській в'язниці. Безсумніву і Йосифа мали трактувати у в'язниці якийсь час так як і інших в'язнів, бо пророцтво говорить про нього: "Кайданами сковано його ноги; життє його було в желізних путах." (Пс. 115:17, 18) Господь показав свою ласку йому, і Йосифа зроблено довірочним невільником у в'язниці. "І віддав доглядник темничний в руки Йосифові всіх позакиданих у темницю, і все, що там роблять, роблено за його порядкуванням. Доглядник же темничний не дозирає ні дочого під його руками; бо Господь був із ним, і що він

під його руками; бо Господь почагав йому." (1 Мойс. 39:22, 23) В сій в'язниці Йосиф був прообразом на Ісуса Христа представленого через його ноги-члени на землі, котрі були поневолені й кинуті у в'язницю, що головню сталося під час світової війни.

Всяке переслідування яке паде на Його вірні ноги-члени, останок, Ісус Христос числить таке гонення як заподіяне йому самому. (Мат. 25:36-40) Протягом світової війни слуги Єгови переходили многі пониження, були ув'язнені й знущані, так як над Йосифом знущалися з першу. Та Єгова увільнив їх з многих терпінь і схоронив їх життя, хотая Його вірні ноги-члени були ув'язнені з заміром погубити їх, отже про них писання говорять як про "дітей смерті". (Пс. 79:11; 102:20) Ісус Христос, олюблений Син Єгови, прийшов у той час до храму. Святий дух як потішитель і провідник був забраний, тому що самий Господь є присутний в храмі й кермував і потішав своїх і збирав їх до себе. (2 Сол. 2:7; Йоан 14:16-18) Отже Бог перебував із позатипічною клясою Йосифа в тім часі і показав їм свою милість і дальше благословить їх аж до сьогодні. Яко довірочному невільнику Йосифові були поручені всі інші в'язні, так і Господь поручив своєму "вірному і розумному слугі" привилей і задачу служити всім іншим в'язням, себто, представленим через Рут і Естер найперше, котрі описали сталися частю слуги кляси, і також людям доброї волі, або Йонадабам, котрі тепер є увільнені й приведені в сьоводу Божого царства. Ось так Господь дав успіх в роботі "вірного слуги" котрого Йосиф представляв в сій точці драми. В їх руки Він передав всеняке своє добро, і Бог дав їм добробут, після своєї обітниці. (Пс. 118:25) Йосиф затримав свою невинність до Бога, так і останок, члени тіла Христового, котрі остануться вірними, затримують їх невинність до Єгови, і чинячи се, вони напевно будуть мати часть в оправданню Його святого імя. Та велика пророка драма поступає вперед показуючи, що Бог, через Ісуса Христа, поручив в руки вірного слуги велику роботу до виконання в честь свого імя. Тепер Він відкриває сі "правди "вірному слугі", щоби вони мали сильну надію, знаючи, що, если вони будуть вірні в службі, то у своїм часі вони будуть брати участь в оправданню Єгового святого імя.

(Прод. слідує)

ПЕРЕСТОРОГА

Отже сям "Вартова Башта" вважає за свою повинність, перестерігти її читачів проти чужого для неї духом журналу, котрий розповсюджується тепер по між многих компаній свідків Єгови невинними особами, котрі колись були спільно з нами, але відійшли від нас. Журнал сей, друкується в рускій мові, в однім із міст Держави Венесуелі, під заголовком "Зоріння Нового Світа", а видавці сього журналу обявляють себе під імям "Російські

Студенти Біблії". Сей журнал не годиться і опрокидає правду, котру Єгова відкрив своєму народові від часу коли Господь прийшов до свого храму. На вигляд сей журнал виглядає так як виглядала колись "Вартова Башта" першого видання. Отже як бачимо, то се зроблено так для того, щоб обманути і звести читачів "Вартової Башти". — 2 Тим. 3:13.

ПРОВІЗІЯ ЄГОВИ

[Переложено з англ. "Вартові Башти" з 15-го лютого, 1937]

"Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселя. Ось місце мого вічного спокою; ту оселяюся, бажав бо я того. Буду щедро благословити їду його, вбогих його хлібом до сита нагоду". — Пс. 132: 13-15.

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА найперше зробив провізію для свого лютого Сина, Ісуса Христа, і членів Його тіла. Сі становлять Його храм або місце пробутку Його, і для них Він зробив свою щедру провізію. В першій мірі Йосиф представляв Ісуса Христа, а по другому, тих що становлять Його вірних послідователів, включаючи "вірного і розумного слугу" клясу тепер на землі. В часі цієї недолі велика се потіха й надія для останка отримувати з руки Божої достаток духового хліба, котрим вони постійно можуть користися і чути ся сильні. Для цієї цілі Єгова тепер відкриває для них свої пророцтва, включаючи драму яку давно тому зробив, і котру відіграли ті, що служили Йому. Йосиф був кинутий у в'язницю хочай був цілком невинний і не заподіяв ніякого зла. Бог дозволив полишитися йому в такому стані якийсь час, щоб він відіграв свою частку драми, предсказуючи будучність і більші речі які мали прийти, і як Єгова виконає свій виражений замір.

² Льокай і пекар царя фараона були вкинути в ту саму в'язницю з Йосифом за се, що вони провинилися проти їх пана і царя. Йосиф обслуговував цих двох в'язнів. Вони обидва мали сні. Через вияснення цих двох снів Йосиф відкрив їм, що один із них піде на шибеницю, а другий буде привернений до його давнішої позиції в службі царя. Йосиф скористав з нагоди і повідомив їх, що вияснення цих снів не було його власне, але походило від Бога, і сим він віддав честь Єгові і не приписав сії чести собі. Йосиф попросив сього головного слугу царського, що коли він вийде з в'язниці і дістане назад свою урядову позицію в царському дворі, то щоб він повідомив царя фараона о невластивім ув'язненню Йосифа і щоб він сказав йому, що він (Йосиф) був насильно украдений від його власних людей і був проданий як невільник, і тепер він ув'язнений без причини. Вияснення снів цих двох людей показалося бути правдивим; але той слуга, коли дістався на волю і назад до служби, забув за Йосифа, і через два роки нічого не зроблено для нього. — 1 Мойс. 40.

³ Фізичні події які пасують до цієї частки пророцтва показують, що його сповнення зачалось десь около 1918 р. Сі два в'язні, котрим снилися сні, були звичайними в'язнями, але сон льокай показався бути несамолюбним в снім, що вино, яке він отримав в чаші, він виляв його цареві фараонові. Пекарів сон показав, що він мав кошик хліба, і хочай в сні було сказано, що се був хліб фараонові, цареві, то однак він дозволив, що птиці зіли той хліб. Як се Йосиф предсказав у виясненню снів, то винар був увільне-

ний з в'язниці й привернений назад до його служби, а пекар був повішений за шию аж поки він сконав. Той винар тут представляв "вірного слугу" клясу, а пекар представляв "лукавого слугу" клясу. Ті обидві кляси у приході, в часі приходу Господу Ісуса до храму, були на рівнім ґрунті і вони стали на суд перед Господа в тім часі. Всі ці позатипічні Левіти, слуги Господні, були забрані разом перед судеще Христа. Десь у тім часі всі позатипічні Левіти прогнівали Єгову, великого Царя Предвічності, і Він гнівався за їх беззаконні вчинки від 1917 р. до 1918 р., і задля цієї причини Бог дозволив забрати їх в неволю, або ув'язнити їх сатанській організації. Як той винар був радий коли його привернено назад до служби, яку він виконував перед тим, так вірні зраділи коли їх випущено на волю і коли гнів Божий був осунений із них. — Іса. 12: 1; 60: 10; Захар. 1: 14, 15.

⁴ Пророцтва які давно тому Єгова післав і які предсказали судьбу посвячених, мали сповнитися, і посвячені інтересувались їх поясненням і були занепокоїні тим, що не могли вияснити їх; а се було показано тим, що в'язні були занепокоєні своєю невмілістю вияснити свої сні. Деякі з посвячених старались вияснити пророцтва після своїх власних поглядів, включаючи і драму Йосифа і його братів, і через се вони не чекали аж прийде Божий назначений час вияснити їм ці пророцтва. Коли ті два в'язні промовили до Йосифа про свої сні, Йосиф тоді сказав до них: "Чи не від Бога ж угадуване?" (1 Мойс. 40: 8) Сим предсказано, що пророцтва Єгови не можуть бути вияснені людьми, але що вияснення приходить від Єгови і Він дає вирозуміння їх тим, що люблять і служать Йому. «Ісус Христос у храмі є тим великим Слугою і Вияснителем, і за Божим дозволенням і керівництвом Він дає вірним вирозуміння Божих пророцтв і Його приходить до храму. «Ті що стараються перебігати Господа і висяняють пророцтва після своїх власних ідей, ті ніколи не дістануть властивого вирозуміння. Смирні, се ті, що чекають на Господа і шукають знання. «Він веде покірних до правди, і вказує смиренному дорогу свою.» (Пс. 25: 9) Сон винаря або локай представляв вірних несамолюбних і смирних одиниць, що видають овочі з винограду і приносять радість великому Цареві Предвічності, Богу Єгові. (Йоана 15: 5-8) Сій то клясі Бог показав правду і привернув її до своєї ласки. Розказуючи свій сон Йосифові, той в'язень сказав: "У виноградного ж куща три вітки, і ненавчє процвів, і вирости сьпілі грони. ... І взяв грону, і видавив у чашу, та й подав чашу в руки фараонові." Йосиф сказав до винаря: "Три гро-

ни, се три дні", т. є, теперішніх три дні. (1 Мойс. 40: 9-12) Ті три дні указували на три роки, що зачалися від 1919 р., коли Господь зачав увільняти своїх вязнів; і до 1919 р., додати три роки, зробити разом 1922 р., коли то Господь повідомив свою вірну клясу, що вона була повернена до Його ласки; з чого вони вельми радувалися, і в котрім то часі вони були помазані й отримали духа Божого. — Йоїла 2: 28-29.

Тоді гнів Господень був відвернений від вірних, і вони вельми радувалися. Ті що мали привилей бути на конвенції в Сідар Поїнт в 1922 р., будуть пам'ятати той час радості. Десь у тім самім часі "лукавий слуга" кляса, котра позовила птицям небесним красти правду від них, відкрилася. (Мат. 13: 4, 18, 19) З причин їх самолюбства, виглядаючи свого спасення а не підшани для Божого імя, вони були відкинуті Господом і були прокляті Богом неначе повішені на дереві, і що було представлено через повішення пекаря царя фараона. (5 Мойс. 21: 23) Хоть і се пророцтво показує, що виразне розділення між "вірним слугою" клясою а "лукавим слугою" клясою взяло місце в 1922 р., то однак се сталося аж коли вийшла *Вартова Башта* 15. лютого, 1927 р., що "вірний слуга" кляса побачив сповнення причти о двох слугах, яку виповів Господь. В тім артикулі, під заголовком "Слуга — Добрий і Злий", зроблено ріжницю між двома клясами і перший раз вяснено Божим людям на землі. "Лукавий слуга" ніколи не зрозумів сповнення тієї пророчої приповіді. Навіть і тепер вони кажуть: "Господь ніколи не гнівав ся на нас підчас Світової Війни" і вони дальше признають політичні володарі сього світа за висші власті.

ЙОГО ДОБРОТА

Люди часто забувають своїх правдивих друзів. Навіть мати може забути своє дитя, та Бог ніколи не забуває тих, що служать Йому вірно. (Іса. 49: 15) Пророк Єгови, представляючи Ісуса Христа Голову правдивих духових Ізраїльтянів, каже: "О, вдячно буду згадувати змилювання Господнє, і буду славити Господа за все те, що Господь дарував нам; за всі блага для дому Ізраїля, які явив йому з милосердя свого і великій ласкавості своїй. *Він бо сказав: Вони ж народ мій, діти, що не зломлять вірності, — і він спасав їх. В кожній недолі їх він не покидав їх, і ангел лиця його рятував їх; з любови своєї й з милосердя свого визволив їх; і носив по всі дні давні." — Іса. 63: 7-9.

Йосиф, забутий чоловік, скитався у в'язниці через два повні роки потім, як він вяснив сон повисше згаданих людей. Забув про нього чоловік котрому він зробив особливу ласку, але він не був забутий Богом Єговою. Без сумніву Єгова дозволив йому позістати у в'язниці виконувати дальшу часть цієї великої пророчої драми. У своїм часі Єгова перевів иншу часть драми, і над котрою тепер застановимось.

Єгова спричинив, що фараон мав два сніг одной ночі. В той час мудреці світа старалися

вяснити сні, і тому фараон покликав перед себе всіх чарівників і мудреців Єгипту. Та ніхто із них не міг вяснити йому його сніг. Аж тоді винар, льокай, прибуdivся і пригадав, що Йосиф зробив йому велику прислугу, але що він забув про нього аж до сього часу. "Озветься ж дука винарський до фараона: Мушу спогадати кривду мою. Розгнівався фараон на раби свої та й укинув нас у темницю в домі гетьмана вартовницького, мене та дуку пекаря кого. І бачили ми сон обидва тієї ночі, я й він, кожному проти иншого снилось. Був же там із нами молодик Єврей, раб гетьманський вартовницький; і розказали ми йому, і виложив нам наші сні, кожному виложив сон його. Сталося ж, як виложив нам, так і справдилось; мене вернено на мою дуківство, а того повішено." — 1 Мойс. 41: 9-13.

Почувши ці слова від свого льокая, фараон негайно післав по Йосифа, котрий єще був у в'язниці; і безсумніву Йосиф мав виглядати тоді як і всі инші вязні, зарослий і в замураній одежі. Тоді Йосиф підголився і одягнув ся в чисту одежу і був поставлений перед царя, і цар сказав Йосифові свої сні і спитав його чи він може вяснити їх. Йосиф знов указавсь вірний і правдивий, бо віддав всяку честь і славу Богу Єгові. Відказуючи ж фараонові, Йосиф каже: Не я, ні Бог дасть фараонові відповідь упокійну. — 1 Мойс. 41: 16.

Єгова вложив ці сні в фараонову голову, і тепер фараон переказав їх Йосифові. В сій точці пророчої драми фараон відігравав часть преставляючи Бога Єгову, відкриваючи свій замір Ісусу Христу і через нього передає значіння своему "вірному і розумному слугі на землі, котрий становить ноги Ісуса Христа, котрих "кажданими сковали його ноги" підчас военного стану. (Іс. 105: 18) Ті сні переказані Йосифові є записані в 1 Мойсея 41: 17-24. Ці добре знані факти, що показують сповнення цієї пророчої драми, є як слідує:

"Протягом періоду Іллі Господньої роботи, послідувателі Ісуса Христа досить вільно висказували свої думки, що Армагедон — се боротьба або битва між робітництвом а капіталом, з чого вирене анархія по цілій землі. В 1914 р., світ знайшовся в кліщах світової війни, і виглядало, що та війна остаточно допровадить до анархії, або Армагедону. В тім часі посвячені знайшлися серед многих труднощостей з причини тодішніх обставин у світі і Сатаниної діяльності проти них. Яка буде судьба Божих посвячених або видимої части Божої організації? і як хтось може пережити анархію? — такі були питання в умах посвячених. Пророцтва які Єгова виповів дали відповідь на ці питання, однак в закритих висловах, бо тоді іще не прийшов був Єговів час, щоби посвячені могли зрозуміти, ці пророцтва, і тому вони не розуміли їх. Ці пророцтва були неначе сон, але не було вяснення щоб можна зрозуміти, хотів дехто старався вяснити їх.

“По світовій війні Єгова перепровадив фізичні факти в сповнення пророцтва, і, як подвійний сон фараона, значіння тих пророцтва стало подвійно певним. Ісус Христос побідив Сатану у війні в небі й скинув його на землю, і тоді Ісус Христос отворив книги “снів” або пророцтва і розімкнув сім печатей їх, і тепер він, яко Великий Йосиф, перед Єговою, Більшим чим фараон котрий тримав книгу в своїй руці сидючи на престолі, отримав силу розломити ті печаті й отворити пророцтва. (Одр. 5:1-7) Тоді Єгова негайно після свого Ангела, свого Товмача, Ісуса Христа, до храму, Той Товмач, будучи у храмі, зачав збирати до себе вірних одиниць і відкрив їм значіння пророцтва. Перед тим часом ніхто з “премудрих світа сього” ані “вибрані старші”, що увійшли між посвячених, і котрі вважали себе за відповідних товмачити пророцтва і старалися товмачити, не могли вняти значіння їх. Деякі з тих “вибраних старших” старалися вняти пророцтво про Йосифа й його братів і інші пророцтва, але їх пояснення цілком упали. Ті що старалися товмачити пророцтва опісля прилучилися до “лукавого слуги” класу. В тім часі вигляди для людей світа й для посвячених були дуже темні. Такий стан річей існував в 1918 року і з початку 1919. Та великий Цар Єгова знайшов і привів Товмача, Ісуса Христа, Більшого-чим Йосифа, і в 1919 р., Він зачав випроваджувати “взянів” із “в’язниці”, так як Йосиф був випроваджений з в’язниці і став перед фараоном. Той початковий “вірний і розумний слуга”, представлений через Мардохея і Ноєму, вийшов і був приготовлений до служби, і був представлений в Йосифові. Сталося се в 1922 р., що свідки Єгови зачали бачити пояснення пророцтва і робота тих свідків зачалась організувати й пішла в рух.

“Маючи на увазі ці фізичні факти або обставини, тепер завважте, що фараон розказав свій подвійний сон Йосифові і що Йосиф був просвітчений духом Бога Єгови в’яснювати їх. (1 Мойс. 41:17-32) Хоть останок не знав значіння пророцтва, включаючи і те що під розвагою тепер, однак Більший Йосиф вислав їх з початку 1932 р., вилявши свого духа на всяке тіло останка, щоб вони виконували роботу свідцтва на землі. Виконуючи сю річ, ці вірні мають частку у сповненню сього пророцтва, і Господь Ісус Христос, Більший Йосиф, відкрив їм значіння духового виробу пророцтва; і останок, отримавши ці в’яснення від Господа, передають їх далі в “Египет”, т. є, для світа. Інакше сказати, Більший Йосиф у храмі, повідомив останок о значінню пророцтва Божих, і ці знова розказують їх Йонадабам або “іншим віацям”, котрих Господь збирає до свого стада.

СНИ ФАРАОНА

“Фараон не міг в’яснити своїх снів, бо він був лише грішним чоловіком. Не було се можливим для його мудреців і магів пояснити їх, тому що вони були грішними людьми і пред-

ставляли “лукавого слугу” класу, що старається пояснити пророцтва і не може. Фараон лише відігравав частку приписану йому у пророчій драмі, і то все. Хтось мусів відіграти ту частку яка представляла Бога Єгову відкриваючи своєму любому Синові, Більшому Йосифові, значіння пророцтва, і ту частку відіграв фараон. У першій сні фараон бачив сім коров “гарних і ситих”, що вийшли з ріки Нилі й паслися на розкішним лузі ріки Нилі. Опісля вийшли сім коров з ріки Нилі, що були погані на вид і вельми худі. Ті худі корови замість їсти траву, то вони зіли сім гарних і “ситих” коров. Ся частку подвійного сну відкриває виразну різницю між провізією Бога Єгови, через Його організацію під Ісусом Христом, і провізією для людей під організацією Сатани, що управляє світом, а головне се відноситься до “духової поживи якою (кормлять людей) релігійний елемент з організації Сатани. Тепер добре завважте сю різницю.

“Провізія Єгової організації була представлена через сім гарних і ситих коров. Сі вийшовши, кормилися достатком трави даної їм, і, будучи тепло-кровними сотворіннями, представляли повне примирення за гріх людства і духову “тверду пищу” яку можна знайти лише в провізії Єгови, яку Він доставляє через свою організацію під Ісусом Христом, і провізією для людей. Се значить, що царство прийшло і Головний Угольний Камінь і Основний Камінь, Ісус Христос, був положений в Сионі. (Іса. 28:16) Ісус Христос тепер сів на свій престолі, той правильний Володар світа. “Чиста ріка води життя” пливе із “престола Божого і Агнцевого”, і тією провізією Божою яку Він зробив для підтримання життя тих, що послужили йому. (Одр. 22:1, 2) Єгова щедро постарався о всякі потреби для тих, що приходять до Нього і доказують їх невинність до Нього. Ось така є дорога до життя, а іншої нема. Отже ті ситі корови представляли щедрі провізії.

“Порівняй тепер щедрі провізії Єгови із мізерною провізією організації Сатани, а головне з “духовою поживою” яким кормить (людей) релігійний елемент так званих “Християнських релігій”. Ті сім голодних й худих коров представляли духовий стан всіх взянів в організації Сатани у приході Господа Ісуса до храму, себто, посвячених поза храмом, і всіх людей доброї волі, що плачуть і сумують задля гідоти в “Християнстві”, і з причини мізерної поживи якою вони кормляться. Вони знайшлися в голодовій стані. Вони були у великій потребі духового покарму, щоб їм позістати живими. Із зібранням вірних слуг Бога Єгови у храм, вони сталися частю Божої організації і становлять частку його провізії для служення одні другим і іншим, що бажають почути правду і справедливості. У храмі вони становлять частку Великого Йосифа, котрих він кормить. Ті худі й погані корови в сій точці образу представляють людей доброї волі, ув’язнені Сатаною при помочи його ре-

лігійних слуг і котрі умирають задля браку відповідної поживи. Ті вязні мусять бути кормлені. Сі сім коров, що зіли сім гарних і ситих коров, представляють, що люди доброї волі, до Бога, вязні, мусять кормитися покармом а який Егова постарався для них через свою організацію. Вони мусять довідатися, що за гріх зроблено примирення, і тепер вони мусять показати їх віру в пролиту кров Ісуса Христа. Вони мусять пізнати і чинити волю Бога Егови щоб вони могли сховатися й утекти від поразяючого меча в Армагедоні, і тоді наслідити благословенства царства приготівані їм від основання світа. — Мат. 25: 34.

¹⁷ Завважте се в пророчій драмі, що коли худі корови пожерли ситі, то вони і опісля були худими. Се не може значити, що провізія Егови не є достаточна для тих, що їдять з Його стола, але напевно значить, що люди доброї волі, котрі кормляться Божим покармом не отримують повного життя, а лише те, що підтримує їх тепер і буде підтримувати їх в Армагедоні, і що по Армагедоні вони далі будуть сполгатися на провізію Егови через Ісуса Христа, через котрого вони отримають вічне життя. (Рим. 6: 23) Се також доказує, що Біблія містить духовий покарм і є ужита як духовий покарм і буде ужита перед і підчас Армагедону. Той духовий покарм о який постарався Егова через видавництво свого Слова мусить бути ужитий нім Його святі будуть забрані із землі, а не тоді коли тисяч років царювання Христа скінчиться. Біблія мусить бути ужита тепер; і тому що вона є ужита для кормлення голодних і жаждушних душ, що голодні й прагнуть справедливості, Сатана і його слуги розпучливо стараються тримати людей від поживи о яку постарався Бог. Нема причини заключити, що видавництва Божої видимої організації й розповсюдження їх між людей будуть ужиті протягом тисяч років царювання царства, ані що навіть Біблія буде ужита протягом того часу. Сі видавництва є ужиті в теперішній часі для інформації людей. Коли Ісус Христос приведе всі "інші вівці" у кошару Божу, тоді Господь уже якесь інше розпорядження для них.

¹⁸ Отже бачучи, що Біблія й видані книжки відкривають зміст і значіння Біблії мусять бути ужиті тепер, бо таке розпорядження Боже, тому велика відвічальність лежить на тих, що посідають сі правди. Егова вибрав собі людей для свого імя, і вислав їх з храму звіщати інших про своє імя, що є головною справою в Його Слові. Ось така є провізія Його для людського життя. Він остерігає свідків, що вони мусять нести сю вість людям доброї волі, й він каже людям доброї волі, що коли вони почують сю вість, тоді вони повинні прилучитися з помазаниками, щоби нести сю правду щоб і інші могли почути. Як раз такий приказ знаходиться в Одкритті 22: 17: "А дух і невіста глаголють: Прийди! і хто чує, нехай каже: Прийди!

Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо."

¹⁹ Егова висилає своїх свідків під Ісусом Христом, Більшим, Духовим Йосифом, і вони мусять виконати те, що Ісус Христос каже їм виконувати. Сі свідки мусять повідомляти людей про провізію Егови для них і сказати людям: "Прийдіть і будьте учасниками Божої ласкавої провізії для вас." Ті що чують і є доброї волі, і котрі інакше названі Йсладабам, мусять вхопити сю радісну вість і казати іншим: "Прийди!" Всі разом, що люблять Бога й Його царство будуть казати, "Прийдіть і приймайте воду життя, о яку Бог постарався для підтримання життя, і котру Він дає тим, що люблять і служать Йому."

ДРУГИЙ СОН

²⁰ По першій сні фараон заснув і мав другий сон, і тепер він бачив семеро колосків товстих і повних жита, з одного стебла. Тоді він побачив, що інші сім колосків вийшли опісля, але ті останні були тонкі й висушені східним вітром. Всі ті сім колосків зачали пожерати ті повні й товсті колоски жита. Йосиф сказав до фараона: "Сон фараонів один." (1 Мойс. 41: 22-29) Ті обидва сні, се дві часті одної драми, означуючи одну і ту саму річ. Сім добрих колосків представляли подостаток покарму для тих, що люблять і служать Йому. Головно від 1922 року вірні на землі бачили і оціняли Божу ласкаву провізію і кормилися тією провізією о яку Він постарався для них.

²¹ Про сих вірних одиниць і стан в яким вони знаходяться, написано є: "Ставить мир у твоїх границях, насичує тебе плодом пшениці". (Пс. 147: 14) Кождий вірний може свідкувати радістю щодо сповнення цієї Псалми, пророчо предсказуючи мир в їх границях, і що вони наповнені найкращою пшеницею, себто, найбільше дорожчими правдами, які наповнили радістю їх серця. Сі становлять "інші Божі діти" від Його жени Сиона, народжені тепер, і сі накармлилися Божою ласкавою провізією через Ісуса Христа; і тепер вони мають великий мир. (Іса. 54: 13) Таку чудову провізію й благословенства оціняла головна громада храму протягом минулих кілька років.

²² Тепер застановімся для порівняння над сімома худими і спаленими колосками на однім стеблі. Ті спалені представляли стан людей доброї волі на землі в часі коли вони є поневолені Сатаною і його агентами, ділаючи через рлігійні організації сього світа. Вони представляють мізерну провізію о яку постаралась та організація для людства. Ті доброї волі, що бажають правди, кормилися половиною, а ті добрі річі, що вони бачили в Слові Божім, то духовенство подопало своїми ногами і помішало все, так що Божої провізії не можна було побачити, а те що духовенство постаралося, було найпідлішньої якості. У тім пророчій сні те, що худі колоски пожерли добрі колоски, спевністю зна-

чить, що люди доброї волі до Бога, що бажають пізнати справедливість, мусять прийти до організації Єгови, під Більшого Йосифа, Ісуса Христа, і мусять їсти овочі царства, хліб життя, о який Єгова постарався через свою організацію, щоби вони могли існувати в сих лютих часах і могли шукати смирності і справедливості і бути захищені в часі вираження Божого гніву проти Сатани і його організації в Армагедоні. По битві великого дня Бога Вседержителя вони знайдуть подостатком життя, если будуть даліше вірні й послухні. Тут робиться знову натиск на конечну потребу для свідків Єгови із поспіхом нести овочі царства для тих, що мають уха до слухання. Се значить, що вони не можуть упустити свої руки в сей день Єгови, але мусять приложити їх найлучші старання щоби нести ці овочі царства для інших, що бажають прийняти їх. Се мусять виконувати свідки Єгови і також всі ті, що чують і вповнують на Божу ласкаву провізію для людства. Йонадабі лучаться із свідками Єгови в проголошенню сього благословенного розпорядження, яке Бог зробив для тих, що знайдуть подостатком життя.

СІМ

22. Ті сім корів і сім колосків жита відносяться до одної і тієї самої річі: "І каже Йосиф фараонові: Сон фараонів один: що Бог творити ме, показав фараонові. Семеро корів гарних — сім років, і семеро колосся доброго — сім років; сон один. І семеро корів худих і поганих, що вийшли за ними, сім років, і семеро порожніх колосків, спалених східним вітром, се буде сім років голодних. Оце воно, що я сказав фараонові: Що хоче Бог творити, він показав фараонові. Дивись, оце настануть сім літ великого врожаю по всій Єгипетській землі. Прийде ж і сім літ голодних за ними; і будуть про наддостаток в Єгипетській землі, і погубить землю ся голоднеча. І не знати муть уроджаю в землі сій від голоднечі тієї, що йде на них; тяжка бо буде вельми." — 1 Мойс. 41:25-31.

23. Те пророцтво відноситься до двох протилежних собі організацій. Сповнення сього пророцтва не значить, що та сама організація отримує перше великий достаток від Бога, а опісля буде спустошена голодом. Се не може значити, щоби Бог Єгова дав подостатком духового покарму для останка на землі, а опісля стримав сей достаток і змусив їх жити на давнійше зашпаровній поживі через стримання доступу й відкриття своїх пророчих правд. Се не може значити, щоби Бог достарчив всяку поживу для своїх людей перед 1917 р., і що опісля Його помазані мусили кормитися минулими річами. Так розуміти сю річ підчас періоду Іїї. Однак таке заключення не було властиве. Факти показують, що річ мається як раз протилежно. Ся пророча драма як раз згаджується із словами Приповістей 4:18: "Стежка праведних — се та зоря, що зорить рано вранці, і світить яснійше та яснійше аж до повного дня."

Божі люди, що колись були помазані й приведені у храм, поступають даліше у вирозумінню й оціненню Його Слова. Се типічне сповнення сна взяло місце в Єгипті, і треба було, щоби по сімох добрих і урожайних роках наступив період голоднечі, тому така дія належала до цієї пророчної драми. Однак в новочаснім сповненню цієї пророчної драми, ті два періоди або обставини рівнобіжать, одні обставини в одній організації, а другі в другій, а не один період із сім років по другім, що разом становилоб чотирнадцять років.

24. Сім років період для кожної організації відноситься до цілого часу від приходу Господа Ісуса до храму і зібрання до себе вірних, аж до оправдання Єгового імя в Армагедоні. Господь прийшов до храму в 1918 р., і зібравши до себе храм, вилляв духа Божого на всього останка в 1922 р., а Армагедон іще в будучині. Се сталося на 4-го квітня, 1936 р., що книжка *Богатство* була головню видана для користі людей доброї волі, й зачала кружити у многих мовах; однак се пророцтво не значить, що сім років опісля те пророцтво цілком виповниться. Число сім — се символічне число, а "сім років" тут символічно представляють цілий період часу від приходу Господа Ісуса до храму аж до Армагедону, коли то оправдання імя Єгови буде dokonane.

25. Про сю точку писання говорять: "Приснився ж сон фараонові двічі про те, що се постане від Бога, і незабаром приведе Бог се в діло." (1 Мойс. 41:32) Многі пророцтва Єгови, записані в св. Письмі, вповні попирають сей факт, що всі такі пророцтва виходять від Бога Єгови, і се включає пророчу драму тут під розвагою, і що вона є "приготовлена Богом" (англ. перек.) і що Бог переведе події яко цілковите сповнення її, у своїм часі. Тепер Божі помазані люди бачуть сповнення сього пророцтва, і тому прийшов Божий час, щоби відкрити значіння його для тих, що люблять і служать Йому. Єгова через Ісуса Христа тепер відкриває свої пророцтва і висянює їх останкові, щоби останок міг мати подостатком хліба кормити себе і скріпити свою віру й надію. Щоби жати користь із того відкритого пророцтва, то свідки Єгови, і всі інші що приходять до Його організації, мусять даліше студіювати пророцтва, щоби їм показати себе вірними Богу, що значить, що їх віра в Слово Боже мусить статись чинною і виконувати службу приписану їм; і виконання такої служби вірно приносить Боже признание.

ОРГАНІЗОВАННЯ

26. Йосиф, будучи порушений духом Єгови, радив фараонові який найлучший напрям він повинен взяти, щоби зорганізувати свякі жерельні доходи і стрінати успішно ті обставини, які були перед ними. Промовляючи до фараона, він сказав: "Тим нехай фараон виглядить чоловіка мудрого й зугадного, та й поставить його над

(Прод. на стор. 130)